

אור השבת

הדלקת נרות - 16:50

מוצאי שבת - 17:47

* עפ"י זמני ת"א

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

פרשת בראשית פותחת במעשה בריאת העולם שנברא בעשרה מאמרות (עשר פעמים חזר וגשגש צו חבורא כשברא את העולם), וחרי מאמר אחד היה מספיק כדי לברוא את העולם! **אלא** כדי להיפרע מן הרשעים שמאבדים את העולם שנברא בעשרה מאמרות (על ידי מעשיהם הרעים מכריעים את העולם כולו לכף חובת), וליתן שכר טוב לצדיקים שמקיימים את העולם שנברא בעשרה מאמרות (שגורמים לקיום העולם, בזכות מעשיהם הרעים).

עשרה דברים שאל אלכסנדר מוקדון את זקני חגג: 1. מן השמים לארץ רחוק או ממזרח למערב? אמרו לו: ממזרח למערב. תדע – כשחמץ במזרח כולם מסתכלים בזה, חמץ באמצע הרקיע – אין כולם מסתכלים בזה (מכיוון שחמץ קרוב יותר לעין האדם). 2. שמים נבראו תחילה או ארץ? אמרו לו: שמים נבראו תחילה שנאמר: "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ". 3. אור נברא תחילה או חושך? אמרו לו: דבר זה אין לו פתרון וזכרנו ברור. 4. מי נקרא חכם? אמרו לו: "איזהו חכם? הרואה את הגולד!" (צופה מראש מה עתיד להיות בעקבות מעשיו). 5. מי נקרא גיבור? אמרו לו: "איזהו גיבור? החובש את יצרו!" (חמתגבר על תאוותיו). 6. מי נקרא עשיר? אמרו לו: "איזהו עשיר? השמח בחלקו". 7. מה יעשה אדם ויחיה (יארץ ימים)? אמרו לו: "ימית עצמו" (ימית יצר הרע שבו). 8. מה יעשה אדם וימות (יקרב את קיצו)? אמרו לו: "יחיה את עצמו" (יתן חופש ליצר הרע ויבזז כוחותיו לריק). 9. מה יעשה אדם שיתקבל על חבריו? אמר להם: "ישנא מלכות ושלטון" (ימנע משליטה על אחרים, שחבריות אינם אוהבים אנשים ששולטים עליהם). 10. בים יפה לדור או ביבשה יפה לדור? אמרו לו: "ביבשה יפה לדור, שחרי כל יורדי הים אין דעתם מתיישבת עליהם עד שעולים ליבשה".

"זה ספר
תולדות אדם"

"ספר" בגימטריה-
"שם" (340)
וכאן התורה ללמדנו
בדרך רמז כי השם
הטוב שהאדם רוכש
בחיינו ע"י מעשיו
הטובים הוא עיקר
תולדותיו...

- רבי ישראל מרוזין -

חשש שהאש תתפשט לבניינים מסביב, אין לחלל את השבת על כיבוי זה. ואמנם היום הרבה מהדליקות הם בגדר פיקוח נפש, ולכן יש להזהר ולהזהר מאוד ולא לזלזל חס ושלום בהצלת נפשות. **קידוש שם שמים:** אם פרצה דליקה בבית חרושת, וברור הדבר שאין חשש סכנה, אף שבדאי יהיו הפסדים גדולים ועצומים בשרפת כל סחורותיו, יתגבר על עצמו בחזקה, ולא יחלל את השבת בשביל הצלת ממנו. ובזכות שמירת השבת, יחזיר לו הקב"ה ממנו בכפלי כפליים, וכך אמר הקב"ה: "לי הכסף והזהב נאום ה'".

יזעיק מספק: הרואה דליקה שיש בה חשש של פיקוח נפש, ואינו יודע בברור אם הזעיקו כבר את מכבה האש או לא, ימין מיד מכבה אש את הפרטים, אסור לו להשיב להם. ואפילו אם יאימו עליו שייענש בקנסות ויפסיד את כל ממנו, לא ישמע להם, אלא ישמע לבורא עולם שאף הם חייבים לשמוע לו, רק שמפאת חולשתם, אינם רוצים לשמוע לו.

לגרום כיבוי: דליקה שפרצה ואין חשש של סכנת נפשות, אף על פי שאסור לכבותה בידיים, מכל מקום מותר לגרום לכיבוי. למשל: ארון שאחזה בו האש מצד אחד, מותר לשפוך מים על הצד השני של הארון ששם עדיין אין אש, כדי שכאשר תגיע האש לשם, תכבה. וכמו כן מותר להניח בקבוקים או שקיות מים, במקום שהאש עדיין לא התפשטה, וכאשר תגיע לשם, תכבה.

מתוך
י"ג ט"ו יוסף

פינת ההלכה

מלאכת מכבה

מכבי אש: הדבר פשוט שחובה קדושה על כל עובדי מכבי אש להתייעץ עם רב מורה הוראה, אימתי מותר להם לחלל את השבת ולבצע את הכיבוי ואימתי אסור. כי יש פעמים ואין הכיבוי אפילו בכלל ספק פיקוח נפש.

בכל מאדך: ולכן, אם הזעיקו אותם לכבות את דליקה, והתברר להם מעל לכל ספק שאין בדבר שום חשש סכנה, ואהבת את ה' אלוך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך", דהיינו ללכת לעבוד בתחנת מכבי אש בתור כבאי, שיתיעץ עם רב מורה הוראה אם כדאי לו לעבוד שם, מאחר ויכול חס ושלום להיכשל בזה בחילולי שבת ללא פיקוח נפש כלל.

דליקה בבנין: אם פרצה דליקה במקום שיש חשש של פיקוח נפש, מצווה וחובה להזעיק נפש כלל, וכגון שאין חשש שהאש תפגע בחוטי החשמל או בבלוני הגז, ואין שום

**זכות לימוד ההלכות להצלת עם ישראל,
לאחרדות בתוכנו וסיעתא דשמיא בריבוי אהבת חינו,
ביטול גזרות רעות ורפואה לכל חולי עמו ישראל.**

ה' רועי לא אחסר

~מדרש חז"ל~

"ויאמר אלוקים: נעשה אדם בצלמנו כדמותנו..."

אמר רב אחא: בשעה שבא הקב"ה לברוא את האדם הראשון נמלך (התייעץ) עם מלאכי השרת. אמר להם: "נעשה אדם". אמרו לו המלאכים: "אדם זה מה טיבו?" אמר להם: חכמתו מרובה משלכם.

מה עשה הקב"ה? הביא לפניו בהמה וחיה ועוף, אמר להם: "זה- מה שמו?" ולא היו יודעים. "וזה מה שמו?" ולא היו יודעים. העבירם לפני אדם. אמר לו: "זה- מה שמו?" אמר האדם: "שור". "וזה- מה שמו?" אמר האדם: "גמלי". "וזה- מה שמו?" אמר האדם: "חמור". "וזה- מה שמו?" אמר האדם: "סוס". זהו שכתוב: "ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חייית השדה". אמר לו הקב"ה לאדם: "ואתה- מה שמך?" אמר לו אדם: "אני נאה להיקרא 'אדם', שנבראתי מן האדמה". "ואני- מה שמי?", אמר לו הקב"ה, "לך נאה להיקרא א-דוני", שאתה אדון לכל בריותיך".

אמר רבי שמואל בשם רבי יונתן: "בשעה שהיה משה כותב את התורה (מפי הגבורה), היה כותב מעשה כל יום ויום (פרשת הבריאה בששת ימי בראשית). כיוון שהגיע לפסוק: "ויאמר אלוקים: נעשה אדם בצלמנו כדמותנו", אמר לפניו: "ריבון העולם, מה אתה נותן פתחון פה למינים (לכופרים)- הטוענים שיש שתי רשויות (בשמים)?"

זכות הלימוד בעלון לרפואת: הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמנפה, פיבי בת תמר, הדסה בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, אורן בן אביגיל.

פינת האמונה

~מדרש חז"ל~

כללי הדקדוק

אנו זוכים ללמוד ביחד על סוגיית 'חיי תורה', ובעזרת ח' יתקיים בנו חתנב: "עץ חיים היא למחזיקים בה".

"אגיד לך את האמת", פנה דוד בגילוי לב לחברו ליאור. "לפעמים אני מרגיש שהתורה דקדקנית מידי. מה אכפת לקב"ה אם כשאני נועל את הנעליים אני נועל תחילה נעל ימין ואחר כך קושר את נעל שמאל? זה נראה לי קצת מוגזם... לאלוקים הגדול והעצום באמת משנה איך אני נועל נעליים?" "אתה יודע מה הטעות שלך?", שאל-ענה לו ליאור. "אתה חושב שאתה מקיים מצוות בשביל לרצות את האלוקים. כביכול הוא נמצא בשמים ואתה צריך לבצע את רצונו ש'מנותק' ממה שאתה. מכאן נובעת ראיית כל פרטי ההלכות כמעיקים. אפשר להסתכל אחרת. הנכון הוא שגזרות ה' הן לא רק כמו גזרות מלך המונחנות מלמעלה, אלא **גזרות מלשון גזרות. גזרות מנפשו של האדם.**

כל המצוות כולן לפרטיהן ולדקדוקיהן מתאימות בדיוק לאישיות שלך ומבטאות אותה באופן מושלם. אני לא מקיים משהו חיצוני לי אלא משהו שנובע מתוך תוכי.

אמר לו הקב"ה: משה, האדם הזה שבראתי (אדם הראשון), לא גדולים וקטנים אני מעמיד ממנו? אם יבוא הגדול ליטול רשות מהקטן ממנו, הוא אומר: "מה אני צריך ליטול רשות מן הקטן ממני?" והם (הקטנים) אומרים לו (לגדול): "למד מבוראך, שהוא ברא את העליונים ואת התחתונים, וכיון שבא לברוא את האדם התייעץ במלאכי השרת.

"ויכל אלוקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה..."

מטרונה אחת (גברת נוכרית) שאלה את רבי יוסי בר חלפתא: "לכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו?" אמר לה: לשישה ימים, כדכתיב: "כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ..." אמרה לו: "מה הוא עושה מאותה שעה ועד עכשיו?" אמר לה: "הקב"ה יושב ומזווג זיווגים- ביתו של פלוני לפלוני, אשתו של פלוני לפלוני וכו'..."

אמרה לו: "וזהו אומנותו?! אף אני יכולה לעשות כן! כמה עבדים וכמה שפחות יש לי, לשעה קלה אני יכולה לזווגם". אמר לה: "אם קלה היא בעיניך (מלאכת הזיווגים), קשה היא לפני הקב"ה כקריעת ים סוף". הלך לו רבי יוסי בר חלפתא.

מה עשתה הטלמונה נטלה אלף עבדים ואלף שפחות והעמידה אותם שורות שורות, ואמרה: "פלוני יישא פלונית, ופלונית תינשא לפלוני, וזיווגה אותם בלילה אחד". למחרת באו אצלה: זה- ראשו פצוע, זה- עינו שמוטה, זה- רגלו שבורה. אמרה להם: "מה לכם?" זאת אומרת: "איני רוצה באיש הזה" וזה אומר: "איני רוצה באישה הזו".

מיד שלחה והביאה את רבי יוסי בר חלפתא. אמרה לו: "**אין אלוהים כאלוהיכם! אמת היא תורתכם, נאה ומשובחת. כל מה שאמרת- יפה אמרת!**"

זכות הלימוד בעלון להצלחת הילדה אור בת מוריה הי"ו

ככל שאני אקפיד יותר על קיום המצוות, ככל שאני אקיים את פרטי ההלכה- כך נפשי תבוא לידי ביטוי בצורה המלאה והעשירה ביותר. זה חשוב לריבונו של עולם שתדקדק במצוות. לא בגלל שזה מוסיף לו או גורע ממנו, חלילה. אלא מפני שאתה חשוב לו. הוא רוצה שנפשו תבוא לידי ביטוי במלוא העוצמה והרגש. צריך לדעת גם שלכל פרט מפרטי המצווה יש חשיבות. לא תמיד אנו מבינים זאת, אך כל מעשה, ולו הקטן ביותר, חשוב ופועל. **ביצירת מופת מוזיקלית מוצלחת תורם כל תו וכל כלי לשלמות היצירה.** הוספת התווים והכלים אינה מעיקה על היצירה, אלא מעשירה אותה והופכת אותה למענגת ונעימה לשמיעה. **כך גם התורה!!**

רק כאשר היא תמימה-שלמה, וכל מצווה נעשית בשלמותה ובדקדוקיה, אז היא מחייה ומשיבת נפש. כל דקדוק בפרטי המצווה מעשיר ומוסיף, ונותן למשמעות המצווה לבוא לידי ביטוי באופן מלא. זו מטרת התורה שבעל פה. לחבר את גבהי התורה שבכתב לחיים המעשיים. להראות איך העקרונות הגדולים של התורה מתגשמים בחיי והופכים לחיים ממשיים. חיים של תורה.

ועוד דבר. כאשר אני מקיים את המצוות על דקדוקיהן, כל יומי אפוף במצוות ובמעשים טובים, ובעצם, כל יומי מחובר לה'. אני קשור אליו בכל מעשה ומחשבה. הקב"ה רוצה שאחווה את החיבור אליו, שהוא מקור האור והטוב, האושר והנועם, שנוצר מקיום המצוות לדקדוקיהן- ה' מלווה אותי במהלך כל היום. **וכן, אפילו בקשירת נעליים...**

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שלומית שפרה בת טובה גיטל, יוכבד בת סעדיה, אמיתי אלימלך בן ליאח, שמעון בן יששכר דב כהן, אברהם בן לאה, נעמה בת אבישג, יפת בן מרים. משה מרלי בן חווה, אסתר בת מרים.

בפינה זו נציג את עיקרי ההלכות כפי שמוציגות בספר "נצור לשונך" המבוסס על הספר "שמירת הלשון" של ה"חפץ חיים". בסיינעטא דשמיא, השבת נמשיך בלימוד פרק רביעי, יח"ר שנזכר להתרחק מלה"ר וע"י חיי חברה תקינים נזכר לאהבת חנם וביאת גואל צדק. אמן.

הלכות לשון הרע, פרק רביעי, סעיף י

על השומע להתייחס בספקנות לדברי גנאי אודות החוטא בזדון:
אף שמותר לספר בגנותו של החוטא בזדון, אסור לשומע לקבל את הדברים כאמת מוחלטת, עליו להתייחס אליהם כאל ספק עד שתתברר לו אמיתותם. רק אם אותו אדם ידוע כבעל עברה ומוחזק כרשע, רשאי השומע לקבל כאמת את אשר שמע בעצמו.

הלכות לשון הרע, פרק רביעי, סעיף י"א

לפרסם ברבים את המסרב למלא אחר פסק בית דין: היה ופסק בית דין לאדם כלשהו כי עליו לעשות מעשה מסוים, והנידון מסרב לקבל את הוראת בית הדין בלא שייתן הסבר מתקבל על הדעת לסיבת הסירוב, במקרה כזה מותר לספר בגנותו של הסרבן ואף לרשום את הדבר בספר הזיכרונות לדורי דורות. דין זה אמור הן בפסק דין הנוגע למצוות שבין אדם למקום והן בפסק דין הנוגע למצוות שבין אדם לחברו.

חכמינו ז"ל הזכירו לגנאי כמה משפחות שסירבו ללמד אחרים אומנויות מסובכות שהיו נחוצות לעבודת בית המקדש וחיו ידועות רק להם. בני המשפחות סרבו לעשות זאת למרות דרישת חכמי הדור, שהזהירו כי לא יחיה חמשך לעבודות אלו בבית המקדש אם לא יעבירו את ידיעותיהם לאחרים, סירובם נרשם לדורות והוזכרו לגנאי בתלמוד (יומא לח.)

בפינה זו תלמידי בית הספר ממ"ד "מעלות משולם", רחובות, כותבים רעיון לפרשת השבוע. השבוע יאיר ריגלר מכיתה 11 כותב בנושא "האדם סמל האחדות":

רבי משה לייב מסאסוד היה אומר: "בראשית" - ראשית דבר צריך יהודי לדעת. כי אלוקים ברא את השמים והארץ - שיש יד מנהגת ואין הדברים מתנהלים חלילה מעצמם.

המילה בראשית מרמזת לשש המידות החשובות ביותר הדרושות לו לאדם: ביטחון, רצון, אהבה, שתיקה, יראה, תורה.

ומכאן לבריאת האדם - "ויאמר אלוקים נעשה אדם (א,כו)" הקב"ה פנה לכל היצורים והבריאה כלה: "נעשה אדם" - יחד, בצוותא, נעשה את האדם, כל אחד יעלה משהו ממנו:

צניעות - מן החתול, **זהירות מגזל** - מן הנמלה, **עזות** - מן הנמר. **גבורה** - מן האריה, **זריזות** - מן הנשר, וכך הלאה...

עד להיווצרותו של "האדם" שהוא סמל האחדות, והוא היסוד והתנאי העיקרי לקיום האנושות, כך שרק בדרכי שלום ושיתוף יוכלו הבריות להתקיים.

לכן למילה "אדם" אין לשון רבים, כי הוא יחיד וייחודי.

יה"ר ונזכה שכל תלמידנו יהיו "אדם" כתוצאה מחינוך ושיתוף בדרכי שלום.

יאיר ריגלר מכיתה 11

שבת 24.11.21

תשובות...

1. התורה וישראל.
2. ביום השני, כי בו נבראה המחלוקת: ה' הבדיל בין המים שמעל הרקיע ובין המים שמתחתיו.
3. פרו ורבו.
4. א. יום חמישי. ב. יום שישי.
5. בני עדה אשת למך (ד, 20-21)
6. 4 נהרות: פישון, גיחון, פרת וחידקל.
7. שט (ד, כו).
8. מעלה תאנה.

ר' עזרא מרוא

שו"ת מהפרשה

שאלות...

1. "בראשית ברא אלוקים". עיין ברש"י וציין 2 דברים שנקראו "ראשית" שעבורם נברא העולם!
2. באיזה יום מימי הבריאה לא נאמר "כי טוב" ומדוע?
3. איזו ברכה משותפת ניתנה לאדם ולדגים?
4. באיזה יום נברא: א. הדגים ב. האדם?
5. מי היו יבל ויובל?
6. כמה נהרות היו בגן עדן ומה שמותם?
7. מי היה אביו של אנוש?
8. ממה עשו אדם ואשתו חגורות?

ר' לוי יצחק מברדיטש (1740-1809) הידוע בכינויו "סנגורם של ישראל", היה מגדולי האדמו"רים החסידיים, מחבר הספר "קדושת הלוי", נפטר בכ"ה בתשרי תק"ע ונקבר בבית הקברות היהודי בעיר מגוריו ברדיטש

סיפור (1) - סוחר השוורים

פעם נכנס אחד מחסידיו רבי לוי יצחק מברדיטש אל הרב. שמו היה ר' ברוך והוא היה סוחר שוורים. אמר ר' ברוך: "רבי, אני סוחר שוורים והנה הוצל מאד שער השוורים ולי יש שוורים רבים למכירה. מה אעשה? הרי צפוי לי הפסד גדול במכירתם. תן לי ברכה, רבי. תן לי עצה לבל אפסיד את כספי". שאל אותו הצדיק: "האם עוסק אתה לעיתים באיזו מצווה מיוחדת? השיב הסוחר: "אכן כן, מוהל אני".

המש"ך הרב ושאל: "ומה אתה עושה אם לפעמים זב, חלילה, הרבה דם מהנימול לאחר המילה?" ענה ר' ברוך: "יש לי תרופות כאלה וכאלה" ופירט לו באילו תרופות הוא משתמש. שמע הרב הצדיק ואמר לו: "אני אתן לך עשב מסוים, ואם יקרה חלילה שיקשה לעצור את הדימום- שים את העשב במקום הפצע וב"ה הכל יתרפא מיד". שאל הסוחר: "ועצה בעניין עסקי השוורים, מה תיתן לי?" השיבו הצדיק: "כבר אמרתי לך, כשיהיה דם רב מהנימול, תן שם את העשב וב"ה הכל יתרפא מיד". הסוחר לא שאל יותר בעניין השוורים כי האמין שאם הצדיק עונה לו כך בוודאי יש בדבריו גם תשובה לשאלת השוורים, למרות שלא הבין בדיוק מהי התשובה. הוא יצא מעם הצדיק ופנה לדרכו. בדרך התעכב ויצא לו לנוח במלון קטן על אם הדרך והנה במקרה נודע לו כי בנו של בעל המלון אינו מהול. שאלו הסוחר: "מדוע לא מלת את בנך?" השיבו: "בני הקודמים מתו מחמת המילה משום דם רב שזב מהם שאי אפשר היה לעצרו". לפתע נזכר הסוחר בדברי רבו הצדיק מברדיטש ואמר לבעל המלון: "כמה מוכן אתה לשלם לי על עצה בעניין זה?" ענה לו בעל המלון: "אילו הייתי יכול למול את בני ללא סכנה הייתי מוכן לשלם 400 רובל". אמר הסוחר "אני אמול אותו על אחריותי אתן לך עירבון של 400 רובל שהמילה תעבור בשלום. אם יקרה לו דבר חלילה אפסיד את כספי..." בעל המלון הסכים אבל התנה תנאי עם סוחר השוורים- שזה האחרון יישאר בביתו ארבעה שבועות תמימים אחרי המילה כדי לראות שלילד שלום ולא ניזוק מהמילה. הסוחר התרצה. הסוחר מל את הילד ואכן דם רב זב גם ממנו ולא עצר. מיד הוציא הסוחר את העשב שנתן לו רבו ושם על הפצע וזה נתרפא מיד. בתוך כך עברו סוחרים והתעכבו בבית המלון וסיפרו שמחירי השוורים התייקרו. רצה הסוחר לנסוע ולמכור את שווריו אבל בעל בית המלון לא הסכים שהרי התנו שיישאר אצלו הסוחר ארבעה שבועות תמימים. לאחר מספר ימים באו עוד אורחים ושמעו מהם ששער השוורים התייקר עוד יותר.

אחרי ארבעה שבועות מכר הסוחר את שווריו ברווח גדול מאד, וזאת בזכות קיום דברי רבו הצדיק.

סיפור (2) - האתרוג

חג הסוכות התקרב ואתרוג עדיין לא היה בנמצא. בכל ברדיטש כולה לא היה אפילו אתרוג אחד. רבי לוי יצחק, הצדיק מברדיטש, הצטער על כך צער רב. שלח שליחים לארבע כנפות הארץ וציווה עליהם לחפש אתרוג בכל מחיר. כאשר העלו השליחים חרס, ביקש מהם ר' לוי יצחק שיארבו ליהודים עוברי דרכים ואם יימצא אצל מישהו אתרוג, ישדלו אותו למוכרו בדמים מרובים. ואכן, באחד הימים נמצא יהודי שהיה בדרכו לביתו אחרי נדודים רבים וברשותו היה אתרוג מהודר. יחד עם לולב, הדסים וערבות "סט" שבני ברדיטש היו נותנים כל הון שבעולם כדי לרכשו. השליחים שאלו את היהודי אם הוא מוכן למכור להם את ארבעת המינים והם לא יעמדו אתו על המקח אלא

"עץ חיים היא למחזיקים בה- ותומכיה מאושר"

ואלה יעמדו על הכרכה: גל בן דינה, מוריה בת בת-שבע, גל בן ציון, רון בן יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, ממדי בן ימימה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה.

ישלמו לו כמה שרק יבקש מהם. היהודי סרב בתוקף, באומרו כי האתרוג אינו למכירה. לאחר שכנועים וסירובים רבים, כאשר כלו כל הקיצין, הצליחו השליחים לשכנע אותו לפחות להיכנס אל הצדיק מברדיטש. רבי לוי יצחק ניסה להשפיע עליו שיישאר לחג והסביר לו, איזו זכות גדולה תהיה זו בשבילו לזכות את כל הקהילה. כאשר התברר כי הדברים נופלים על אוזניים אטומות, אמר לו הצדיק: "אם תישאר כאן לחג הסוכות אני מבטיח לך כי תהיה אתי במחיצתי, בגן עדן". להבטחה זו לא עמד ביהודי הכוח לסרב, והוא הסכים להישאר בברדיטש לחג ולתת לכל בני הקהילה לברך על האתרוג שלו. מיד סידרו ליהודי האורח אכסניה מכובדת והבשורה הטובה נפוצה. בלילה הראשון של סוכות, כאשר היהודי האורח בקש להיכנס לסוכתו של בעל האכסניה שלו, הוא הופתע לראות, כי לא מרשים לו להיכנס לסוכה. הוא ביקש ודרש, אך כל זה היה ללא הועיל. בעל-הבית סירב להרשות לו להיכנס לסוכה. כשראה שלא יעזרו לו כל טענותיו, פנה היהודי שלנו אל סוכת השכן, הוא ביקש להתלונן באוזניו של בעל האכסניה שלו ולבקש רשות לעשות קידוש ולאכול כזית בסוכה, אולם גם שכן זה סרב וכמוהו גם השכנים האחרים. מבולבל ומיואש רץ היהודי שלנו אל רבי לוי יצחק, הצדיק מברדיטש. הוא הבין כי כנראה הייתה זו הוראה של הצדיק שלא יתנו לו להיכנס לאף סוכה בעיר. כשדמעות עומדות בעיניו התלונן היהודי באזני הצדיק, כי הנה מסרבים לתת לו להיכנס אף לסוכה אחת בעיר, "והרי זה עוול, שלא נשמע כמוהו". הצדיק מברדיטש ניסה להרגיע את היהודי: "אין דבר. אם אין אתרוג- אי-אפשר לברך עליו, ואם אין סוכה- פטורים ממצווה זו". "הרבי בוודאי צוחק ממני" השתומם היהודי. "מה הפירוש אין סוכה? יש בעיר סוכות רבות, רק שלא נותנים לי להיכנס לתוכן. הכל הייתי נותן על-מנת שיתנו לי להיכנס ולקיים את מצוות ישיבה בסוכה". "אם תוותר לי על ההבטחה שנתתי לך בדבר חלקך בגן-עדן, אדאג לכך שיתנו לך להיכנס לסוכה" השיב הצדיק בנחת. תנאי זה בלבד את היהודי שלנו. הניסיון שהעומד בפניו היה גדול: האם לוותר על הבטחה להיות במחיצתו של הצדיק? או שמא כדאי לוותר על מצוות הסוכה, הכל למען גן-עדן בעולם הבא? לאחר שהוא שקל בדעתו החליט היהודי שלנו לוותר על ההבטחה כדי שיוכל לקיים מצוות הישיבה בסוכה. הוא הודיע על כך לרבי שחיך בחיוך אבהי ואמר לו: "כעת, שויתרת על ההבטחה, אני חוזר ומבטיח לך אותה שוב. כל מה שרציתי הוא שתזכה בחלקך בעולם הבא בזכות ולא בחסד".

לו"ז שיעורים בכפר ביל"ו ב':

יום ב': שיעור ביטוליות - לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.

יום ג': שיעור בספר התנאי - מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

יום ה': שיעור פרשת יצחק - שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:30, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.

שבת קודש: שיעור רש"י - כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לו"ז תפילות בשבת:

מנחה ערב שבת: 16:50
שחרית: 9:00
מנחה: 16:30
סעודה שלישית: 17:50
ערבית מוצ"ש: 17:40

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
בטל: 050-3503025